

16. FABULA LACRIMOSA

Exercitatio

(Avus, qui surdus est, librum legere temptat: Marcus, qui loquax est, p̄nsūm scribere cōnātur.)

Marcus: Hic libellus sordidus est.
 Avus: Nōn possum audire. Quid dīcis?
 Marcus: Dicō hunc libellum sordidum esse.
 Avus: Etiam nunc nōn audiō. Quid dīxistī?
 Marcus: Dixī hunc libellum sordidum esse.

Marcus: Ego ex oculis labōrō.
 Avus: Nōn possum audire. Quid dīcis?
 Marcus: Dicō mē ex oculis labōrāre.
 Avus: Etiam nunc nōn audiō. Quid dīxistī?
 Marcus: Dixī mē ex oculis labōrāre.
 Marcus: Hic stilus male scribit.
 Avus: Nōn possum audire. Quid dīcis?
 Marcus: Dicō h . . . stil . . . male scrib . . .
 Avus: Etiam nunc nōn audiō. Quid dīxistī?
 Marcus: Dixī h . . . stil . . . male scrib . . .

Marcus: Hoc p̄nsūm difficile est.
 Avus:
 Marcus: Dicō . . . . .
 Avus:
 Marcus: Dixī . . . . .

Marcus: Magistrum nōn amō.
 Avus: Nōn possum audire. Quid dīcis?
 Marcus: Negō mē magistrum amāre.
 Avus: Etiam nunc nōn audiō. Quid dīxistī?
 Marcus: Negāvī . . . . .

(Marcus aliquamdiū tacet: avus aliquamdiū legit.)

Marcus: Magister mihi p̄nsūm difficillimum dedit.
 Avus: Nōn possum audire. Quid dīcis?
 Marcus: Dicō magistrum mihi p̄nsūm difficillimum dedisse.
 Avus: Etiam nunc nōn audiō. Quid dīxistī?
 Marcus: Dixī magistrum mihi p̄nsūm difficillimum dedisse.

Marcus: Ego nōn peccāvī.
 Avus: Nōn possum audire. Quid dīcis?
 Marcus: Negō . . . peccāv . . .
 Avus: Etiam nunc nōn audiō. Quid dīxistī?
 Marcus: Negāvī . . . . .

Marcus: Sērō ad lūdum nōn venī.
 Avus:
 Marcus: Negō . . . . .
 Avus:
 Marcus: Negāvī . . . . .

Marcus: Fortasse magistrum fefelli.
 Avus:
 Marcus:
 Avus:
 Marcus:

Marcus: Hominem magistrō crudēliōrem nōn vidī.
 Avus:
 Marcus:
 Avus:
 Marcus:

(Marcus aliquamdiū tacet: avus aliquamdiū legit.)

Marcus: Pater mihi auxilium nōn dabit.
 Avus: Nōn possum audire. Quid dīcis?
 Marcus: Negō patrem mihi auxilium datūrum esse.
 Avus: Etiam nunc nōn audiō. Quid dīxistī?
 Marcus: Negāvī patr . . . mihi auxilium datūr . . . esse.

Marcus: Hoc p̄nsūm nōn faciā.
 Avus: Nōn possum audire. Quid dīcis?
 Marcus: Negō . . . hoc p̄nsūm factūr . . . . .
 Avus: Etiam nunc nōn audiō. Quid dīxistī?
 Marcus:
 Marcus: Magister mē virgīs caedet.
 Avus:
 Marcus:
 Avus:
 Marcus:
 Marcus: Sine dubiō lacrimābō.
 Avus:
 Marcus:
 Avus:
 Marcus:
 Marcus: Ad cubiculum ibō.
 Avus: (subitō) Dīcisne . . . ad cubiculum . . . . .
 Marcus: Ita vērō. Dixī . . . ad cubiculum . . . . .
 Avus: Dīs grātiās agō.

*Surdus, a, um hiuchy
 temptō, a pokoušet se
 loquax, us upovidany
 p̄nsūm, i, n ūkol
 sordidus, a, um ipinay
 ex oculis labōrō - boli me ūci
 ex oculis labōrō - boli me ūci
 stilus, i, m. pisatko
 peccō, a provinit se, probūsit se
 iūdus, i, m. kra, xle shala
 fallo, ere, fefelli, fallere nāma; poruādet
 virga, ad f. p̄nt, nīl
 credō, ere, credī, cassum bit, bicōrat
 lacrimō a plakat
 eō, i, v, ut itum jif*